

Ca urmare a inca unui rand de alegeri "decisive", desfasurate la sfarsitul saptamanii trecute, multa lume va fi sperata de propaganda anti-ruseasca. Noii invingatori vor fi creionati in culori rosii si tuse aspre. Drumul nostru, cum altfel decat ascendent, spre raiul european, va fi blocat de o gasca de barbari hotarati sa ne deturneze spre tinuturile inghetate ale stepei.

Toata aceasta opozitie dialectica intre lumea civilizata a Apusului si primitivismul politic traditionalist al Moscovei poate pacali pe foarte multi. Am fost la randul meu inselat de razboiul psihologic desfasurat de regimul lui Vladimir Putin. Nu in sensul in care vanatorul de tigri masca prin scenarii nu foarte icsusite caracterul autoritar al puterii, ci prin opozitia relativ viguroasa in fata unui globalism anglo-saxon tot mai violent. Expulzarea unor agentii straine cum sunt oficinile lui George Soros, miza pe cartea ortodoxa, disidenta informatiilor practicata de Russia Today, sunt doar cateva din exemplele de actiuni derulate in contradictie directa cu linia oficiala a Occidentului. Din aceste motive mi se nascuse ideea ca Rusia ar putea fi un bastion impotriva curentului noii ordini mondiale. Asta pana am dat cu ochii de filozofia ideologilor semi-oficiali ai Moscovei, Alexander Dugin si Igor Ivanov.

Depart de a fi niste conservatori, chiar si in versiune ruseasca, nici macar niste nationalisti desueti, cei doi ganditori se remarcă tocmai printr-un elan globalist surprinzator de vivace.

Intr-un articol publicat pe "[gulfnews.com](#)", sub titlul "Nevoia de Integrare Europa-Rusia", fostul ministru de externe [Ivanov](#) incearca sa argumenteze ca fara o integrare politica mai accentuata cele doua entitati vor decadea.

"Daca, la randul ei, Europa nu va reusi sa raspunda la provocarile secolului 21, se va confrunta cu stagnare economica, cresterea tensiunilor sociale si instabilitate politica. Intr-adevar, cum productia industriala va migra spre Asia de Est, iar inovatia va fi cantonata in America de Nord,

Europa risca sa-si piarda pozitia pentru cele mai bune piete internationale. Din acest motiv, insasi proiectul european ar putea fi pus la indoiala.

Pentru a evita aceste rezultate, Rusia si Europa trebuie sa identifice acele domenii unde interesele lor converg si sa lucreze pentru a stabili parteneriate reciproc avantajoase in acele domenii. Totusi, pentru ca acest lucru sa se intampla, este nevoie ca ele sa isi schimbe perceptia negativa pe care o au una despre cealalta”

Ivanov nu vede Rusia intrata in NATO intr-un interval de timp mediu, dar nu pare sa aiba vreun dubiu legat de prezenta tarii sale intr-o constructie europeana mai ampla. “(...) intr-un secol globalizat, este singura optiune”, afirma categoric fostul oficial moscovit.

Daca Ivanov poate fi suspectat de simpatii occidentale stipendiate discret de elitele anglo-saxone, in aceeasi masura in care Mihail Gorbachov a devenit o flasnetă a globalismului ecologista, cu greu se poate sustine un lucru asemănător despre [Alexander Dugin](#). Proiectul sau de subiect il reprezinta Eurasia, adica o uniune similară construcției comunitare europene, cu diferențele geografice de rigoare. Consolidarea acestei idei politice se va face, în opinia lui Dugin, prin aderarea la traditionalism și antiteza la filozofia iluminista dominantă în Vestul aflat într-o decadentă generalizată. „Presupune crearea de diferite entități transnaționale politice și economice strategice unite de o comunitate de civilizație și valori religioase (în unele cazuri religioase, în altele seculare și culturale). Ar trebui să consiste în state integrate și să reprezinte poli ai unei lumi multipolare. Uniunea Europeană ar trebui să fie un exemplu de acest fel”, declară Dugin în cadrul unei dezbatări cu Olavo de Carvalho. Inspirat de scrierile esoterice ale unor gânditori ca René Guenon sau Julius Evola, Dugin pastrează aparentă tradiție doar prin infatizarea pravoslavnică. Pentru că altfel, de la steagul Eurasiei, care reprezintă simbolul „haosului magic”, până la ideile propuse, ideologul rus merge, inconștient sau nu, brat la brat alături de cei mai infocați comuniști de extractie internationalistă, ascunsi sub palăriile Council of Foreign Relations, Trilateral Commission, Bilderberg Club, Aspen Institute, și.m.d. Si astă chiar dacă ignoram babilonia New Age, plus „unitatea transcendentală a religiilor” și multe alte teozofii nastrușnice propagate de autorii de subiect ai lui Dugin, scrieri care se regăsesc de altfel și în bibliografia oficială a noii ordini mondiale. Mai evident este însă că proiectul unui singur guvern mondial este complet irealizabil fără proiecte comunitare „restrânse” precum Uniunea Europeană, Eurasia și cete vor mai fi. În fapt, planurile lui Dugin nu fac altceva decât să dea o mana de ajutor arhitecturii descrise în „Noi”, „1984” sau „Minunata Lume Nouă”, după preferințe. Apoi, trebuie înțeles că mijlocul de transmisie privilegiat pentru subversiunea religioasă, socială și politică din ultimii 250 de ani l-a constituit

[dialectica](#)

. Adică, opozitia unor contrarii false, de tipul Rusia-Occident, din cenusă carora se năște progresul. Este o vizionă conflictuală a istoriei. Nu mai insist acum asupra absentei complete din peisaj a unor idei precum subsidiaritate sau proprietate, deoarece în discursul lui Dugin

abunda abstractiile reci, precum "Ordinea viitoare".

Asadar, in loc nelinisti viguroase generate de amenintarea ruseasca, progresistii nostri ar trebui sa stea relaxati gandindu-se ca asezarea geografica si mentala nu ne lasa sa picam in afara istoriei. Suntem prizonieri voluntari ai proiectului globalist indiferent in ce directie ne uitam. Poate doar daca am incerca sa recuperam cate ceva din traditia uitata sa mai avem vreo sansa, insa din pacate ne-am transformat din prima in sclavii viitorului.{jcomments on}